

II^a PUJADA A MORELLA

Text: JOAN ALBERT I MATEU. – FOTOS: ROCHER.

Quan vaig vindre de vacances pensava que aquestes serien molt tranquil·les ja que en el mes de juliol no hi ha molta gent al poble, però, en trobar al meu amic Rocher, em va canviar els plans totalment ja que em va comunicar que feien la **II PUJADA A MORELLA** i que m'havia inscrit per paticipar i a més a més caminant. Com jo no estava físicament preparat per tal avinentesa, Rocher va preparar unes rutes per fer un entrenament intensiu de 15 dies de durada per tal de poder afrontar tan important repte.

En aquells 15 dies d'entrenament vam recórrer quasi tot el terme de Les Coves, de de La Mosquera a Vilanova, Bell.lloch i La Serratella, sempre per muntanyes, camins, barrancs i rius, i d'aquesta faisó va arribar el 17 de juliol que era el dia de l'eixida cap a Morella.

Este dia havíem quedat

una part de l'expedició al Frankfurt a les 14 hores per eixir a les 14'30 h., i aixina va ser. Amb una puntualitat anglesa, vam arribar els sis primers senderistes que érem: Rocher, Donis jr., Fabián Abdón, un amic de Donis de Castelló que li deien Diego, Juanito el Serro i jo.

Després de repassar les motxilles per vore si ens faltava alguna cosa ens vam fer la foto que pertoca i vam partir cap la primera etapa que era fins Catí, que era lloc de trobada amb la segona expedició que eixiria del mateix indret per la nit a les 21'30 h. i trobar-nos tots plegats a Catí.

Al frankfurt, abans d'eixir.

Aquesta segona expedició feia el trajecte de tirada sense dormir i estava formada per cinc valents covarxins: Vicenç, Carmelo, Juan José, Carlos Valls i Juanvi.

Continuant amb la primera expedició, de la qual jo formava part, vam eixir del Frankfurt a les 14'30 h. en molta il·lusió i un sol que torrava i empenguerem pel camí dreturer de Les Fontanelles cap a la Torre Ebri amb un "inspector local" (René), que va donar fe com que havíem sortit del poble puix ens va acompanyar més enllà de Les Fontanelles.

A les 15'30 h. aproximadament arribàrem a

la Torre Ebri on vam fer la primera parada per beure un tragueta d'aigua i repostar, ja que hi havia un pou i Donis, que ja sabia el trajecte, ens el va indicar. Els qui no ho sabíem portàvem dos litres d'aigua a la motxilla, pes que ens hauríem estalviat de saber on estaven ubicades les fonts pel camí.

Primer descans. Pou de la Torre Ebri.

Vam continuar pel Mas de Bosseta i per davall de La Mosquera fins que vam arribar al barranc de Valltorta. Ahí va començar la primera dificultat: creuar el barranc que no hi havia camí i era ple d'argelagues.

Creuant el Barranc de la Valltorta.